

RAZGOVOR S RAVNATELJICOM

Za sve je potrebna volja

Ne treba puno mudrovati o ispitivanju. To je sastavni dio učeničkoga života i nema nikoga ko nije osjetio nelagodu u iščekivanju svog imena, znojenje dlanova i suha usta...neće me valjda danas?

Pa kad je to na kraju školske godine, e onda stvarno trebaš bit *faca* i izdržat unakrsnu paljbu te proć bez gubitaka. A onda se dogodi nešto neočekivano. Dobiješ zadatak da se i sam nađeš u ulozi ispitivača, da smišljaš pitanja, a ne odgovore. Uđeš u tuđu kožu i osjetiš novu vrstu nelagode. Što pitati, kako izvući iz sugovornika odgovore koji će biti pravi i zanimljivi. Sad razumijemo naše učitelje, a do sada smo im samo zavidili kako mogu pitat sve što im na pamet padne pa se ti znoji i muči.

Kao članovi novinarske grupe dobili smo zadaću izrešetat pitanjima našu ravnateljicu. I to pri kraju školske godine. To mu dođe kao neka slatka osveta, neka vidi kako je odgovarat kad ne znaš ni kako se zoveš, a gradiva priko glave. 😊

S druge strane, mi smo na zalasku naše *osmaške karijere* i naši nastavnici su nam pružili priliku da samostalno, bez prepisivanja i šalabahtera uradimo nešto samostalno te tako pokažemo koliko znanja i sposobnosti nosimo u srednju školu i u život.

Na kraju, izbjegli smo elegantno matematiku. Di ćeš bolje!!!

ZA POČETAK- MOŽETE LI SEBE OPISATI U DVIJE-TRI RIJEČI?

U tri riječi? To će biti teško...ali, recimo: uporna, zlopamtilo, oko za oko, zub za zub i pravedna.

ZLOPAMPTILO? JE LI TO DOBRO ILI LOŠE?

Stvar je u tome da čovjek, u principu,

može oprostiti, ali ne smije zaboraviti nikada. Jer učiš na vlastitim greškama. Ako povjerenje daš nekome, tko ga nije zaslužio, onda ti se to obije o glavu. Nisam mislila u onom doslovnom značenju: ZLO PAMTITI, samo da budeš oprezan kako bi ti se to ne bi ponovilo.

ŠTO MOŽETE REĆI NAKO GODINU DANA NA MJESTU RAVNATELJICE?

Još uvijek učim, prvi su koraci najteži. Jednostavno, ne možeš nešto brzo naučiti niti je cilj nešto na brzinu obaviti. Ako brzo naučiš, onda to brzo i zaboraviš. Borim se s mnogim stvarima s kojima do sad nisam dok sam bila u razredu. Tu je sve jednostavno: udeš, ispredaješ, lijepo napišeš test, ispraviš, uneseš ocjene i to je to. A ovdje imate puno više stvari. S djecom je puno lakše nego s odraslima, to ćete shvatiti kad odrastete. Ne postoji zločesto dijete, nego ga okolnosti čine takvim. Uvijek se može ispraviti, u životu je najlakše reći – ja ne valjam pa zato činim samo loše. Nije istina, uvijek se da ispraviti to što je loše, samo je za to potrebna volja. To je najbitnije.

KOJI VAM JE BIO PRVI POSAO KOJI STE RADILI?

Poslije svršetka fakulteta zaposlila sam se u jednoj srednjoj školi. Uh, prolazi me jeza kad se toga sjetim. Imali smo bar dva puta tjedno posjete policije...zbog *dobrih* učenika.

KAKVO JE VAŠE MIŠLJENJE O UNIFORMAMA?

Bilo bi to jako dobro, samo kad ne bi udaralo po džepovima roditelja koji bi to trebali financirati, a oni su i tako opterećeni našim „besplatnim“ školovanjem po kojem ti knjige dođu 2000 kuna. O uniformama mislim sve najbolje jer bismo na taj način prevladali sve razlike. Netko ima patike iz kineskog dućana, a drugi si mogu priuštiti skupe od tisuću više kuna.

TKO VAM JE BIO ŽIVOTNI UZOR?

Odavno nisam razmišljala o tom. Kad sam bila mlađa, imala sam ga...ne mogu se sjetiti.

ŽIVOTNI MOTO?

Živi pošteno! Nema ti ništa bolje nego kad uvečer zaspeš čiste savjesti, kad znaš da si napravio i dao sve od sebe što si mogao i da ti nitko ne može spočitati, te da svakome možeš pogledati u oči.

BILI STE SUDIONIČKI U MNOGIM KVIZOVIMA. ŠTO VAS JE POTAKLO NA TO I KAKO JE SUDJELOVATI?

Kvizovi su vam fantastična prilika da na najpošteniji način zaradite u najkraćem vremenu. Išla sam sebe provjeravati koliko i što znam. Kad vas jednom zahvati taj mlin kvizova, gotovo je...jednostavno vas krene i gotovo je.

Taj adrenalin i sve to...

KAKVE FILMOVE VOLITE?

Obožavam filmove, ali sve manje vremena imam za gledanje. Ne znam

jeste li gledali Brada Pitta i Anthonyja Hopkinsa u filmu...kako se zove, ne mogu se sjetiti...o pukovniku koji s tri sina odlazi u rat. Ili onaj s Bradom Pittom.. „Sedam“ Evo, zaguglat ću.(*TO JE BIO SAMO POKUŠAJ JER JE, KAO I OBIČNO, ŠKOLSKA JE INTERNETSKA VEZA PUKLA. TOLIKO O INFORMATIZACIJI ŠKOLA*) Kao što vidite, tehnika nam je ludilo! Kad ga pronađem, javit ću vam kako se zove. Anthony Hopkins mi je jedan od najdražih glumaca... Volim filmove o životu umjetnika, znanstvenika i dokumentane filmove...

A KNJIGE? (ovo nije naše pitanje nego protupitanje ☹)

Od knjiga obožavam sve. To niste pitali, ali vam kažem. Ustvari, ne volim ni znanstvenofantastične filmove pa ni takve knjige, osim Stevena Kinga. On mi je dobar.

KAKVU GLAZBU SLUŠATE?

A, to vam je ono, od Beatlesa, Janis Joplin, Doorsa, znači, sve ono starije...a od naših standardno, samo da nije ispod granice ukusa, to mi je strava. Opera mi nije bliska, a džez ne razumijem, iako ima dobrih pjesama.

KUĆNI LJUBIMCI?

Uuu! Tu ste me našli. Trenutačno imam tri psa i dvije mačke, s tim da mi je jedna od maca na posudbi jer preko zime bude kod djece mi u Splitu. Od pasa imam dobermanku, maltezericu i potomka maltezerice koja je mješanka. Obožavam životinje i ne razumijem da ih netko može udarati ...takvima bih uzvratila istom mjerom! A kada bih dobila velike novce, znate što bih napravila? Otvorila bih azil za životinje u kojem bi one provele ostatak života u humanim uvjetima.

VOLITE LI I PRATITE LI SPORT?

Volim sve sportove. Moj se muž ne mora svađati sa mnom, hoćemo li gledati utakmicu ili film. Sve gledamo i pratimo: od tenisa, odbojke, vaterpola, nogometa...košarka mi nije nešto puno draga, ali sam u posljednje vrijeme gledala Split jer je bio jako dobar. Sad ćeš me pitat koji mi je klub najdraži? Treba li to uopće pitat? (☺☺☺ovo je umjesto didaskalije...svi se smiju)

KOJI VAM JE NAJDRAŽI PRAZNIK?

Svaki praznik! To je jedini način da ostanem kući, da nisam na mobitelu, pogotovo u posljednje vrijeme. U principu, ja sam uvijek čekala ljeto kao što ga i vi čekate, ali nakon desetak dana već mi dosadi, onda mi nedostaje akcija, razredi, učenici...to je bilo prije. A sad, vjerujte mi, nisam iskoristila ni godišnji odmor od prošle godine.

NAJDRAŽA KNJIGA I PISAC? (*ipak smo se elegantno izvukli* 😊)

Krležu obožavam, ma koliko vama i mnogima izgledao težak, njegove su mi drame super. Volim knjige uz koje se mogu opustiti pa bi mi po tome bila Suzan Townsend...jeste li čitali Adriana Molea?

JESMO, JESMO!!! (*opet protupitanje...jednom učitelj, uvijek učitelj*)

Krleža mi je Krleža na prvom mjestu...eventualno Andrić, od pjesnika Ujević, Jesenjin, Cesarić, domaći, uglavnom...lokal patriot 😊

KOJI JE VAŠ SLJEDEĆI IZAZOV?

Nastojat ću ostvariti i dovršiti ono što sam kao ravnateljica zamislila, a ne bi mi se bilo teško ponovno vratiti u razred, zato sam i odabrala takvu vrstu posla.

Eto, sad smo se uvjerali kako je naći se i s druge strane mikrofona. Što je teže, a što lakše...ovisi o nama samima i našoj volji da učinimo ono što želimo u životu.

Ispitivači: osmaši-bekavci -Danijel Maganjić, Ivan Skorup, Leon Mikulić

Fotograf: Lovre Davidović